

РЕШЕНИЕ

№ 13806

гр. София, 22.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **1686** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от 13.02.2025г., подадена от Й. В. И., чрез процесуален представител, срещу Решение № 468/06.02.2025г. на СРС, 136-ти състав, постановено по анд №20241110205775/2024г. по описа на СРС. С посоченото решение е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 5814572/2022г. на СДВР, с който на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал.4 вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 от Закона за движение по пътищата.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на Й. И., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон и необосновано, като при условията на евентуалност се иска съдът да отмени решението на СРС и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС със задължителни указания за прилагането и тълкуването на закона. Изложени са твърдения, че в случая не е налице повторност, тъй като липсват доказателства за датата на влизане в сила на ЕФ К/4358436, като от страна на ответника е заявено, че няма разписка или друго доказателство за връчването на посочения фиш, като посоченото в справката от АИС дата на връчване -18.06.2021 не е достатъчна. Отделно от това се твърди, че не е конкретизирана нормата на чл.182 ал.4, тъй като същата предвижда няколко хипотези с различна отговорност. Оспорват се и реквизитите на

представеното по делото снимка/клип/изображение. Твърди се, че в протокола по чл.10 ал.1 от Наредбата от 12.05.2015г. липсват съществени реквизити на съдържанието му. Твърди се, че неправилно съдът не е коментирал възражението за неспазване на срока, предвиден в чл.34 ЗАНН. Претендират се разноските по делото.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител, като за съдебното заседание представя становище по делото, ведно със списък на разноските и приложен договор за правна защита и съдействие.

Ответникът не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, Х.-ти касационен състав, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, при което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди ЕФ, съставът на СРС е установил от фактическа страна, че на 19.04.2022г. в 10.31 часа в [населено място], по [улица]срещу номер 48 с посока на движение от [улица]към [улица], с техническо средство АТСС С. MD1192, след приспадна толеранс от минус 3%, е засечена скоростта на движение на МПС „М. ГЛА 2004МАТИК“ с регистрационен номер СВ1048ТА. Отчетена е скорост на движение 64 км/ч, при разрешена скорост 50 км/ч за населено място или превишение с 14 км/ч. Като собственик, на когото е регистрирано МПС е посочен Й. В. И.. Издаден е ЕФ на Й. И., като в електронния фиш е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на електронен фиш серия К №4358436, издаден от ОДМВР В. Т..

При така установеното от фактическа страна, за да потвърди посочения ЕФ, въззивният съд е приел, че описаното в издадения електронен фиш се подкрепя и от приложената към него снимка на процесния лек автомобил, заснет с процесното техническо средство, като са обозначени: дата, час, измерена скорост на автомобила, рег. номер на автомобила, ограничението на скоростта, валидна за съответния участък от пътя, посока: приближаване, АТСС, с което е измерена скоростта, както Г. координати и точното местоположение на автомобила в момента на измерването на скоростта му. Приел е, че процесният електронен фиш е издаден в пълно съответствие с утвърдения от министъра на вътрешните работи образец.

Въззивният съд е приел, че административно нарушение е извършено повторно, тъй като видно от материалите по преписката ел. фиш сер. К №4358486, издаден от ОДМВР В. Т. е влязъл в законна сила на 05.07.2021г., а настоящото нарушение е извършено на 19.04.2022г. в едногодишен срок от влизането му в сила. Установеното с електронен фиш сер. К №4358486, издаден от ОДМВР В. Т. касае също нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, каквото е и настоящото нарушение. В тази връзка съдът намира, че административно-наказващия орган правилно е определил санкцията на жалбоподателя по реда на чл.189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, като постановено от надлежен съдебен състав /не се оспорва компетентността по правилата на подведомствеността на СРС 136-ти състав/, допустимо /при наличие на жалба, подадена в законоустановения срок/ и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Правилен е изводът на въззивния съд за законосъобразно ангажиране на

административнонаказателната отговорност на касатора. По делото е установено по несъмнен начин, въз основа на представената разпечатка на снимка от автоматизирано техническо средство АТСС С. MD1192, че автомобил „М. ГЛА 2004МАТИК“ с регистрационен номер СВ1048ТА, чийто собственик е Й. В. И., се е движел със скорост от 64 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч.

Нормата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч, които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение, като в населено място скоростта на движение с лек автомобил не може да превишава 50 км/ч. Установеното нарушение е доказано по безспорен начин, като точно е спазен процесуалния ред за целта предвиден в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице са достатъчно доказателства относно авторството и факта на извършеното нарушение.

По отношение на въведените в касационната жалба възражения относно точното описание на нарушението в електронния фиш, съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, съдът счита следното:

Легалната дефиниция на понятието "електронен фиш" се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. От това произтича, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, а именно: данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното и заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Процесният санкционен акт- Електронен фиш, серия К № 5814572/2022г., съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно -СДВР, мястото – [населено място], по [улица]срещу номер 48 с посока на движение от [улица]към [улица], датата – 19.04.2022г., точния час на извършване на нарушението – 10:31 ч., регистрационния номер на моторното превозно средство СВ1048ТА, собственика – Й. В. И., на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението „нарушение за скорост“, нарушените разпоредби – чл.21, ал.2, вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП, размера на глобата - 50.00 лева, срока, сметката, начините за доброволното й заплащане. В тази връзка, неоснователна е претенцията за липса на реквизити, както и неяснота по отношение на мястото на соченото нарушение. Видно от съдържанието на ЕФ, в същият ясно е описано, че се касае за [населено място], по [улица]срещу номер 48 с посока на движение от [улица]към [улица]. Така описано мястото на нарушението е достатъчно индивидуализирано и противно на изложените в касационната жалба твърдения, съдържа необходимите данни за определяне на точното местонахождение на автомобила на касатора в момента на заснемане на нарушението от автоматизираното техническо средство. Ето защо, касационната жалба в тази част е неоснователна.

Настоящият съдебен състав не споделя и другото сочено в жалбата нарушение, а именно, че нарушението не е извършено при условията на повторност, тъй като по делото липсват доказателства за датата на връчване, респ. за датата на влизане в сила на ЕФ серия К №4358436, издаден от ОДМВР В. Т.. Както правилно е отбелязал въззивният съд, по делото са налице доказателства, че ЕФ серия К №4358436, издаден от ОДМВР В. Т. е влязъл в сила и те се съдържат в сочената справка, която е с посочена дата, име и подпис на лицето, което я е издало от информационната система. В този смисъл цитираните в касационната жалба съдебни решения са несъотнесими, тъй като те се отнасят за справки с неизяснен източник на информация.

По отношение на възражението, че не е конкретизирана нормата на чл.182 ал.4, тъй като същата предвижда няколко хипотези с различна отговорност, в решението на въззивния съд е дадена ясна и точна правна квалификация на деянието, а от друга страна –същото е ясно и точно описано в ЕФ и в този смисъл възражението не следва да бъде споделено.

Относно възраженията в касационната жалба, че въззивният съд не дал отговор на възраженията за неспазване на срока по чл.34 ЗАНН настоящият съдебен състав намира, че действително в мотивите на оспорваното решение липсва изрично произнасяне в тази насока, но това не е нарушение, водещо до отмяна на оспорвания акт. В тази връзка следва да се отбележи, че, дори и да се приеме, че срокът по чл.34 ЗАНН не е спазен, то съдебната практика е категорична, че това не е съществено процесуално нарушение.

Предвид горезложеното, настоящият състав намира касационната жалба за неоснователна, а оспореното решение за правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 468/06.02.2025г. на СРС, 136-ти състав, постановено по анд №20241110205775/2024г. по описа на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: